

portører og fabrikanter får krav på vederlag fra flere organisationer, der hver repræsenterer enkelte grupper af rettighedshavere. Organisationen skal tillige stå for fordelingen af vederlagene, idet den dog vil kunne overlade den detaljerede fordeling til ophavs-mændenes, de udøvende kunstneres, fotografernes og producenterens egne organisationer.

Godkendelsen bør betinges af, at der er udarbejdet retningslinjer for udlodningen af både puljen til fordeling blandt de enkelte rettighedshavere og puljen til supplerende vederlag. Ministeren skal således godkende fordelingen af vederlag mellem de forskellige grupper af berettigede, herunder mellem de skabende og de udøvende kunstnere samt producenterne, samt principperne for udlodningen af de supplerende vederlag. Ministeriet bør endvidere tilse, at der sker en fordeling af den førstnævnte pulje i en rimelig overensstemmelse med den brug, som kan antages at finde sted af de vederlagsbelagte bånd m.v.

Da der er tale om opbygning af en forvaltning på et nyt område, vil godkendelsen navnlig i en indledende periode kunne gives for kortere åremål, således at ministeriet vil have mulighed for at tage eventuelle konkrete spørgsmål op over for organisationen.

Såfremt der skulle forekomme forhold, som nødvendiggør, at der skrives ind, vil ændringer om nødvendigt kunne kræves som en forudsætning for, at organisationen kan bevare den nødvendige godkendelse efter stk. 1.

Til § 26 c

For at sikre en effektiv opkrævning af vederlaget bestemmes det i § 26 c, stk. 1, at fremstillere og importører af uindspillede bånd og halvfabrikata af egen drift skal meddele oplysninger herom til den godkendte organisation. Oplysningerne skal indeholde de for opkrævningen fornødne oplysninger, herunder om båndtype og spilletid samt om produktionens eller importpartierens størrelse.

Af kontrolhensyn bestemmes endvidere i stk. 2, at organisationen har ret til at få de fornødne oplysninger fra toldvæsenet. Herved forstås de oplysninger, som er nødvendige for at kunne kontrollere, at fabrikanter og importører meddeler de oplysninger, som det i medfør af stk. 1 påhviler dem at meddele organisationen, eller som er nødvendige for, at organisationen kan rejse krav mod betalingsforpligtede, som ikke selv fremkommer med de fornødne oplysninger.

Toldvæsenets medvirken i forvaltningen skal alene bestå i meddelelsen af de angivne oplysninger. Herudover vil indkrævningen af vederlaget alene være en opgave for organisationen, og forslaget vil derfor kun medføre en meget beskedent administrativ belastning af toldvæsenet.

Der er ikke fastsat udtrykkelige bestemmelser om, at bestyrelse og medarbejdere i den godkendte organisation skal iagttage tavshed med hensyn til de forretningshemmigheder hos fabrikanter og importører, som de måtte få kendskab til, f.eks. gennem toldvæsenet. Det skyldes, at disse personer allerede vil være undergivet en almindelig tavshedspligt i medfør af straffelovens §§ 152 b og 152 c.

Til § 26 d

Det vil ikke kunne undgås, at vederlaget kommer til at hvile på en del forskellige bånd m.v., som nok er egnet til privatkopiering, men som faktisk ikke anvendes til denne brug her i landet. Der er derfor under nr. 1 givet hjemmel for at tilbagebetale vederlaget for bånd, der eksporteres.

Det samme gælder f.eks. visse kassettebånd, som specielt er fremstillet til edb-brug, og hvor prisen er væsentlig højere end de bånd, der normalt anvendes til lydoptagelser. Ved sådanne bånd kan vederlaget kræves tilbagebetalt efter bestemmelsen i nr. 2, der tillige omfatter bånd, der anvendes i professionelle sammenhænge, hvor kopieringen ikke sker efter bestemmelsen om fremstilling af enkelte eksemplarer til privat brug i ophavsretslovens § 11, herunder navnlig kommerciel kopiering af indspilninger, som sker efter aftale med rettighedshaverne og med henblik på markedsføring af kopierne. Også vederlaget for de bånd, som erhverves af undervisningsvæsenet med henblik på den kopiering af radio- og fjernsynsudsendelser, som er omhandlet i ophavsretslovens § 17, vil kunne refunderes efter bestemmelsen i nr. 2.

Under den kopiering, som ikke er omfattet af ophavsretslovens § 11, og hvor der derfor principielt ikke skal betales vederlag, hører også den egentlig ulovlige kopiering, f.eks. piratkopiering. Kopiering uden rettighedshavernes samtykke af denne art er strafbar efter ophavsretslovens regler, jf. § 55. Vederlaget sigter ikke på at lovliggøre sådanne retskrænkelser, idet rettighedshaverne i denne situation i medfør af bestemmelserne i ophavsretslovens § 56 kan kræve godtgørelse og erstatning efter de almindelige erstatningsregler.

Lyd- og videobånd udgør et vigtigt hjælpemiddel for syns- og hørehandicappede, og selv om denne eksemplar fremstilling i vidt omfang vil være omfattet af reglen i ophavsretslovens § 11, når den foretages af de handicappede selv, ville det ikke være rimeligt, hvis disse i forvejen udsatte grupper skulle belastes med en særlig betaling for dette hjælpemiddel. Der er derfor i nr. 3 givet de handicappede ret til at få vederlaget refunderet.

Endelig er der i nr. 4 givet Kulturministeriet mulighed for at undtage brugere fra vederlaget i særlige til-